

QUETZAL

REVISTA INFORMATIVA DELS COMITÈS "OSCAR ROMERO" D'ARREU DE CATALUNYA

DESEMBRE 2002 Núm. 34

Els comitès OSCAR ROMERO,
aquest estiu hem estat estimant

EL SALVADOR
GUATEMALA
i NICARAGUA

EDITORIAL

Dia 9 d'octubre de 2002. Notícies del migdia a Tele-5: un garratibat capítost nord-americà diu emfàticament: "Europa no ha tingut 3.000 morts!" Diu això perquè Europa en aquests moments es resisteix a participar en la guerra contra l'Iraq, que ara és la bèstia negra escollida per descarregar-hi les ires de Bush

Qui ha tingut la gosadia de provocar el desgavell de l'11-S? És una pregunta que es fa des del Primer Món. Segons la FAO, aquest mateix dia (com cada dia) al Tercer Món van morir de fam 35.000 nens. A qui se n'ha de responsabilitzar? Qui n'és o en són els culpables d'aquest desgavell? Que potser aquests nens no són persones? No s'han de tenir en compte? Qui s'ha d'atacar per això? Qui és el culpable?.

Ambdues coses són condemnable i execrable, per principi. Llavors, perquè unes morts es ressalten més que les altres?

Als EE UU, una pintora treballarà durant 10 anys per immortalitzar els "seus" morts de l'11-S, pintant retrats de tots ells basant-se en fotografies. Rebran honors (que ja no els serviran per a res), potser els dedicaran carrers o places, etc.

I els altres, no signifiquen res?

A ells, també se'ls hauria de fer un monument: "Al Mort de Fam Desconegut"

És que potser no són els màrtirs del Nou Ordre Mundial...?

COORDINACIÓ DE LA REVISTA
C.O.R. DE TARRAGONA

SUMARI

Privatització i democràcia a El Salvador	3
Bush atacarà Iraq per el botín del petróleo	5
Cuenta la verdad sobre el terrorismo Sr. Presidente	8
Conferencia de Federico Mayor Zaragoza a la presentació de l'Agenda 2003	10
Amnistia denuncia el riesgo de sacrificar los derechos humanos	13
Colombia, el dolor que no cesa	14
El plan Puebla Panamá	16
La globalización vista por un teólogo Leonardo Bof.....	18
Grito de los excluidos de las américas.....	20
Les cultures en diàleg.....	22

Edita: Comitè Oscar Romero de Tarragona
Selecció de textos: Anna Roig / Emilio Vicente /
Ramon Bosch / Claustre Dasca
Portada: Ramon Ferran
Coordinació: Francesc Xammar S.J.
Maquetació i Gestió Editorial: Pau Gavaldà

ELS C.O.R. DE CATALUNYA

08440 **CARDEDEU**, Apart. 243, A/e ipis@eresmas.com
La Caixa 2100-3070-28-2100905875

08016 **BARCELONA**, Fabra i Puig 260, 2 a-d
A/e cor-bcn@teletel.es
Tels 933 498 803 - 933 853 558
La Caixa 2100-0842-31-0200505236

17003 **GIRONA**, Pica d'Estats 14 Urb. Mas Barril,
A/e solidaries@solidaries.org
La Caixa 2100-1373-36-0200032516

25002 **LLEIDA**, Pça. Sant Antoni M. Claret 6
A/e molina@inicia.es
Tels 973 260 862 - 973 197 197
BBV 0182-5938-92-0010506308

08025 **SABADELL** - Apartat 3.042 - Sabadell
A/e guillemc@edu.ictnet.es
Tel. 937 266 186
Caixa Sabadell 2059-0809-45-8000175621

08710 **STA. MARGARIDA DE MONTBUI**,
La Tossa, 12
A/e eusebi@hotmail.com
Caixa Penedès 2081-0083-11-3300003444

08922 **SANTA COLOMA DE GRAMENET**
Milà i Fontanals, 10 Can Mariné
Parròquia de Sta. Maria
Tels 933 853 558 - 933921 568

43006 **TARRAGONA**, Amposta 26, baixos A
A/e tarragona@sttar.org
La Caixa 2100-0392-15-0200083295

08226 **TERRASSA**, Parròquia St. Llorenç, Pl. de la
Immaculada, 8
A/e gsor-sta@drac.com
Tels 937 830 599 - 937 854 540

PRIVATITZACIÓ I DEMOCRÀCIA A EL SALVADOR

San Salvador, 29 de novembre de 2002

Una tarda jo estava a l'oficina de Fundahmer, l'ONG amb la qual col·laboro durant uns mesos a El Salvador, i vaig posar TVE Internacional a la televisió per cable de l'oficina. Al cap d'una estona va desaparèixer la imatge, i al anar canviant els canals vaig comprovar que cap dels canals internacionals funcionava. Quan ja anava a desistir ho vaig intentar amb un canal local, i hi sortia el president Francisco Flores llegint un comunicat sobre la reforma del Sistema de Salut que vol impulsar al país. L'emetien a tres canals diferents. Al principi no m'ho acabava de creure, ho trobava impensable. Però realment estava passant això o eren imaginacions meves? Acabaven de tallar totes les connexions de televisió del país perquè tothom veiés el discurs del president!

A Catalunya sabem poca cosa sobre El Salvador, ja que només els seus desastres creuen l'Atlàntic, però sabem que aquest país va patir una guerra. La Guerra Civil de El Salvador va començar l'any 1.980, i va enfrontar la guerrilla revolucionària contra el sistema repressiu que imposava l'exèrcit i el Govern, sempre amb l'ajut dels Estats Units. L'últim partit que va governar durant la guerra va ser ARENA, partit de dretes que va signar els acords de pau amb la guerrilla l'any 92, per entrar a la democràcia. El mateix partit que governa actualment, i el mateix que idolatra la imatge de Roberto

D'Abuisson, qui va manar l'assassinat de Monseñor Óscar Arnulfo Romero l'any 1.980.

Aquest Govern, durant els anys 90, ha seguit una política de privatitzacions en molts dels sectors que tradicionalment són públics, i molts d'ells, serveis bàsics: va privatitzar el sector del cafè i el sucre, més tard el sector bancari, el sistema de pensions, la telefonia, el transport de passatgers per carretera, l'aeroport,...

Aquesta mesura s'acostuma a prendre per augmentar la competència, aconseguir una millora en l'eficiència d'aquests serveis i poder rebaixar els preus. Però en aquest cas s'ha donat una situació diferent: les noves empreses privades que han assumit els sectors privatitzats pertanyen al reduïdíssim grup que té el poder al Govern, el mateix grup de 23 famílies que posseeix la majoria del gran capital del país. Per tant el que s'ha format és un grup d'empreses que actuen com a oligopoli en la majoria dels sectors, format a partir de la propietat de tots els grans bancs del país. Al tractar-se d'un oligopoli, l'eficiència ha disminuït i els preus han augmentat, inclosos els de molts productes i serveis bàsics.

Però tornem al comunicat que vaig veure a la televisió. El Govern està disposat a impulsar la reforma del Sistema de Salut, o dit en altres paraules, està a punt

de privatitzar la Seguretat Social, un dels pocs serveis públics que queda. Això que sembla una absoluta barbaritat vist des del nostre punt de vista d'estat del benestar és el que està a punt de passar en un país com El Salvador. Els missatges que dona el president per la televisió són molt esperançadors, i no parla mai de privatització: millorarà el servei, augmentarà la plantilla de personal sanitari, hi haurà assistència per a tothom,... La realitat, però, és que el nou sistema obligarà a qualsevol pacient a pagar per tots els serveis el preu que dicti l'empresa privada. I de tota manera, no és obligació de l'Estat, millorar el servei de salut?

Aquesta reforma, d'altra banda, vulnera una llei de l'Assamblea Legislativa, que prohibeix la privatització del Sistema de Salut. Però el president del Govern té el dret de vetar aquesta llei, i ja ha anunciat que ho farà properament per poder aplicar la reforma.

Aquest anunci ha provocat la vaga massiva a la majoria d'hospitals de la Seguretat Social, ja que té l'oposició de gran part del personal d'aquest sector, per l'efecte que aquesta reforma tindrà sobre els usuaris. A més aquest sector ja ha organitzat dues manifestacions pacífiques, anomenades "Marxa Blanca", i ja està preparant la tercera.

Jo vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la segona "Marxa Blanca" el passat 23 d'octubre, i la veritat és que va ser una marxa exemplar. Algunes agències internacionals de notícies calculen entre 50 mil i 80 mil persones, ocupant més de dos quilòmetres de carrer en línia recta. No hi va haver cap mena d'aldarull ni cap acte de violència, i vam caminar durant dues hores per les principals avingudes de San Salvador, repetint consignes i exhibint llençols en contra de la reforma.

El que no va ser tan exemplar és la pudor que es va començar a sentir en un tram de la marxa. Era alguna mena de gas, com un insecticida molt fort, que estava diluït a l'ambient. Aquesta olor ja no ens va abandonar fins quasi al final de la marxa. Alguns manifestants van començar a cridar, queixant-se que els helicòpters de la Policia Nacional que sobrevolaven la marxa estaven llançant verí a la gent, però jo no podia creure que una bestiesa com aquesta pogués estar passant realment. Després vaig recordar el meu incident amb la televisió, i ja no em va semblar tan desgabellat. Aquest verí, a l'aire lliure, no era massa perjudicial, però sí va servir per a espantar més d'un manifestant, i provocar més d'un mareig.

Evidentment no està confirmat que la Policia realment aboqués verí sobre la gent que estava a la marxa, però moltes persones m'han comentat que és una mesura utilitzada habitualment, i per tant la gent està força acostumada a aquesta mena d'accions repressives, encara després de deu anys de pau.

També està acostumat el partit de l'oposició d'esquerra, FMLN, a que se li atribueixin accions que no ha comès. Això és el que va passar amb la Marxa Blanca. La marxa va ser organitzada pel sindicat de metges del Sistema de Salut, i sense color polític. Però els mitjans afins al Govern van difondre que es tractava d'una acció més de FMLN, manipulant la informació per a polititzar la marxa.

Però resulta que El Salvador és una república democràtica des de fa deu anys, encara que vista la situació política, i viscuda aquesta circumstància personalment, doncs la veritat és que costa de creure. I sobre el fet que em tiressin verí, de fet ha estat culpa meua, ja que en aquest país està prohibida l'assistència d'estrangers a les marxes i manifestacions populars. Puc donar gràcies, doncs, perquè no m'han detingut i deportat, i puc escriure encara des de El Salvador, aquest país meravellós, dintre de tot.

Eduard Vidal Juventench

Cooperant dels Comitès Óscar Romero de Catalunya a El Salvador

